

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/693/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612204011
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612204011.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: L. M., bytom X. M. XX, občanovi F. republiky, zastúpenému L. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 3.225,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 25.apríla 2013, č.k. 6C/131/2012-154, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.980,33 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 980,33 eur od 25.11.2009 až do zaplatenia a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, po jeho čiastočnom späťvzatlí domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť, zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.225,81 eur, spolu s úrokom z omeškania v sume 49,21 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3 225,81 eur od 25.11.2009 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o úvere č. 1101726411, uzavretej dňa 22.5.2008 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver, vo výške 3.319,39 eur, ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Obchodné podmienky, obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere, podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Odporca si zmluvnú povinnosť nesplnil, čím sa dostal s úhradou dlžnej sumy do omeškania. Nakoľko bol odporca v omeškaní s viac, ako troma splátkami, došlo k zosplatneniu úveru a to ku dňu, kedy je v platobnej histórii uvedená položka pod názvom "Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu", čím bola platnosť zmluvy, v súlade so zmluvnými ustanoveniami, ukončená. Právny predchodca navrhovateľa, v súlade s obchodnými podmienkami započítal platby odporcu v poradí: úrok z úveru, poplatky, istina, úrok z omeškania, zmluvné pokuty. Istina uplatnená v návrhu, predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a všetkými započítanými platbami na istinu v sume 3.225,81 eur, úrok vo výške 1 752,31 eur, úrok z omeškania v sume 0,- eur a zmluvnú pokutu a sankčné poplatky v sume 141,06 eur. Navrhovateľ okrem istiny, žiadal priznať úrok z omeškania od účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, uzatvorenej s jeho právnym predchodcom vo výške 9 % ročne, zo sumy 3.225,81 eur od 25.11.2009 do zaplatenia. K tvrdeniu odporcu, že na predmetnej listine nie je jeho podpis, navrhovateľ uviedol, že nemal dôvod, podpis odporcu falšovať. Navyše navrhovateľ predložil originál predmetnej listiny. V deň podpisu, teda dňa 11.6.2010, pohľadávka nebola premlčaná. Navrhovateľ si ju mohol uplatniť priamo na súde. V tomto

prípade, Dohoda o uzavretí splátkového kalendára, zároveň slúžila ako ústretový krok voči odporcovi. Vzhľadom k tomu, že odporca si neplnil svoju povinnosť splácať dlh už od roku 2008 a v roku 2009 bol na to upozornený, bol tu predpoklad, že má nejaké ťažkosti so splácaním. Predmetná dohoda, splňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre jej platnosť. Je koncipovaná tak, že neobsahuje obsiahle právne vysvetlenia. Odporca vedel o svojom dlhu a je povinný ho zaplatiť. V priebehu rokov 2008,2009 mu boli doručované viaceré výzvy pôvodného veriteľa. Akékoľvek spochybňovanie pravosti jeho podpisu, považuje za účelové tvrdenia. Odporca s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 11.6.2010, nepodpisal. Spočiatku svoj dlh voči právnenému predchodcovi navrhovateľa riadne splácal a to zrážkami zo mzdy. Neskôr z dôvodu zmeny čísla účtu po postúpení pohľadávky, už zrážky z jeho mzdy prestali byť realizované. Vedľajší účastník na strane odporcu, navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania poukazujúc na to, že zmluva medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom, bola uzavretá dňa 21.5.2008, návrh na začatie konania, bol podaný dňa 20.7.2012. Spochybnil výšku samotnej istiny, nakoľko odporca spočiatku riadne uhradil svoj dlh voči právnenému predchodcovi navrhovateľa a to zrážkami zo mzdy. Odporca postupoval v zmysle obchodných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa a to konkrétne bodu 4.1, v zmysle ktorého, podpisom Zmluvy o úvere, dáva klient svoj súhlas na to, aby veriteľ predložil zamestnávateľovi klienta dohodu o zrážke zo mzdy. Nemôže byť preto na jeho ujmu, ak došlo k zmene účtu. Odporca nemal dôvod neplatiť splátky dlžnej sumy, nakoľko tieto boli realizované zrážkami zo mzdy, pričom odporca zastáva rovnakú pozíciu u toho istého zamestnávateľa. Napriek tomu, postupca ku dňu 9.1.2009, vypovedal zmluvu. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 11.6.2010, považuje za absolútne neplatný právny úkon. Dohoda je v rozpore s dobrými mravmi. Nachádza sa v nej niekoľko nekalých obchodných praktík, zo strany navrhovateľa. Za daných okolností, nepovažuje za potrebné skúmať, či došlo naozaj k podpisu uvedenej dohody zo strany odporcu. K uzavretiu dohody, chýbal prejav vôle zo strany odporcu. Dohoda je teda neplatná, s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka. Odporca sa s obsahom listiny uzrozumel až po obdržaní zásielky zo súdu, spolu s návrhom, pričom nie je uzrozmeneý s mnohými právnymi inštitútmi, ktoré sú subsumované v rámci predmetnej listiny. V dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, sa nachádza ustanovenie o tom, že dlžník má vedomosť o premlčaní celého dlhu, nie časti dlhu. Preto ak navrhovateľ tvrdí, že uplatnená suma, nebola ani z časti ku dňu podpisu dohody premlčaná, nie je zrejmé, prečo sa tam nachádza uvedená klauzula. Táto dohoda je štandardizovaným formulárom, ktorý nespĺňa zákonné náležitosti. Uznanie záväzku, by mal byť jednostranný právny úkon iniciovaný zo strany dlžníka, pričom táto náležitosť, splnená nebola. Vedľajší účastník na strane odporcu ďalej uviedol, že pán Vladimír Demko, ktorý dohodu predkladal na podpis, je známy svojím nekorektným prístupom pri zabezpečovaní podpisu obdobných dohôd. Z iných pojednávaní vyplynulo, že odporcov nikdy neoboznamuje s konkrétnym obsahom predmetnej listiny, prezentuje sa ako súdny exekútor, pričom ľudia v mnohých prípadoch v nevedomosti, zo strachu, podpíšu obdobnú listinu. Preto ak aj odporca listinu skutočne podpísal, vzhľadom k jej obsahu, nie je možné túto listinu považovať za platnú. Odporca má učňovské vzdelanie, pričom nie každý spotrebiteľ je uzrozmeneý s právnymi inštitútmi a z nich vyplývajúcimi účinkami. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorá stanovila názor, že neznalosť zákona, je prelomená v prípade ochrany spotrebiteľa.

Ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, právny predchodca navrhovateľa GE Money, a.s. IČO: 17324220, Bottova 7, Bratislava, uzavrel dňa 21.5.2008 s odporcom Zmluvu o úvere (č.l. 8 spisu), predmetom ktorej, bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur). Poskytnutú sumu sa odporca zaviazal uhradiť v pravidelných mesačných splátkach po 2.453,- Sk (81,42 eur). V zmluve nie je uvedená ročná úroková sadzba. Zmluva tiež neobsahuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov. Z rozpisu platobnej histórie (č.l. 11 spisu) vyplýva, že navrhovateľ odporcovi poskytol celkovo sumu 3.319,39 eur, z ktorej odporca uhradil celkovo sumu 339,06 eur; z toho dňa 29.6.2008 sumu 2.314,- Sk (76,81 eur), dňa 29.7.2008 sumu 2.314,- Sk (76,81 eur), dňa 16.7.2009 sumu 65,36 eur, dňa 11.8.2009 sumu 116,79 eur a dňa 17.9.2009 sumu 3,29 eur. Spoločnosť GE Money, ako právny nástupca spoločnosti GE Money Multiservis, k.s. na základe Zmluvy o predaji podniku zo dňa 1.4.2006 (č.l. 4 spisu), postúpila ako postupca, pohľadávku proti odporcovi navrhovateľovi, ako postupníkovi, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2009, čo bolo odporcovi oznámené písomným oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009 (č.l. 6 spisu, poštový podací hárok na č.l. 7 spisu). Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 11.6.2010 (založené v prílohovej obálke spisu) vyplýva, že odporca uznal dlh, ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom GE Money, a.s, číslo zmluvy 1101726411 zo dňa 22.5.2008. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 3.225,81 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na

inkasné konanie vo výške 150,- eur. Splatenie záväzku bolo dohodnuté tak, že výška splátky je 40,- eur, dátum splátky 20. deň v mesiaci a dátum prvej splátky 20.6.2010. Pokusom o zmier zo dňa 4.7.2011 (č.l. 13 spisu), vyzval navrhovateľ odporcu, na zaplatenie dlžnej sumy.

Ďalej s odkazom na ust. § 1, § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 2 OZ, § 110 ods. 1 veta druhá OZ, § 558 OZ v odôvodnení okresný súd ďalej uviedol, že predmetom konania po jeho čiastočnom späťvzati, bol návrh na zaplatenie sumy 3.225,81 eur s prísľušenstvom. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné a listinnými dôkazmi bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa, uzavrel s odporcom zmluvu, označenú ako Zmluva o úvere, na základe ktorej, poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver v sume 100.000,- Sk (3.319,39 eur), úver bol splatný v splátkach po 2.453,- Sk (81,42 eur). Odporca i vedľajší účastník na strane odporcu, namietali premlčanie uplatnenej pohľadávky, preto sa súd musel prioritne vyporiadať s touto otázkou. Nebolo sporné, že návrh na začatie konania bol podaný na súde dňa 20.7.2012, teda po uplynutí troch rokov od splatnosti dlhu odporcu. Navrhovateľ však súdu predložil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 11.6.2010. Uznanie dlhu má za následok, že právo sa premlčuje až za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu dlhu došlo. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu, namietali absolútnu neplatnosť právneho úkonu predmetnej dohody a to z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, ako i s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka pre absenciu prejavu vôle odporcu, taký právny úkon učiniť. Odporca spochybnil svoj podpis na predmetnej dohode. Ako prejudiciálnu otázku v tomto konaní, preto súd musel riešiť platnosť predmetnej dohody a tým i uznanie záväzku. Odporca ani vedľajší účastník na strane odporcu, nenavrhl v súvislosti s namietanou pravosťou podpisu, vykonať žiadne dôkazy. Súd nie je oprávnený laickým porovnaním určiť pravosť podpisu. Znalecké dokazovanie o tejto otázke (ani iný dôkaz) však odporca, ktorý je právne zastúpený, ani vedľajší účastník na strane odporcu, nenavrhl. Navrhovateľ predložil originál predmetnej listiny, porovnaním podpisu na origináli listiny, jej fotokópiach a na ostatných písomnostiach s podpisom odporcu, neboli zistené žiadne zjavné rozdiely. Odporca neuviedol žiadne skutočnosti, okrem toho, že si nespomína, že by listinu podpísal, ktoré by utvrdili pochybnosť o pravosti jeho podpisu. Bez odborného posúdenia, ktoré však navrhnuté nebolo, súd považoval podpis odporcu na predmetnej dohode za pravý. Pokiaľ sa odporca bránil tým, že dlh riadne splácal a prestal ho splácať až potom, čo došlo k zmene účtu po postúpení pohľadávky, je potrebné poukázať na rozpis platobnej histórie, z ktorej vyplýva, že odporca uhradil riadne len prvé dve splátky, a to v júni 2008 a v júli 2008. Ďalšie sumy (65,36 eur, 116,79 eur a 3,29 eur) uhradil až v júli, auguste a septembri 2009, pred postúpením pohľadávky. Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, bol založený zmluvou, ktorá je podľa svojho obsahu zmluvou spotrebiteľskou. Súd preto prihliadal na túto skutočnosť. Zároveň vzal do úvahy, že každú zmluvu, ako i ďalšie zmluvné dojednania, je potrebné posudzovať individuálne, v súlade s platnými právnymi predpismi. Nie je možné zovšeobecniť, že každé uznanie záväzku a každá dohoda o uzavretí splátkového kalendára, je právnym úkonom priechiacim sa dobrým mravom. V danom prípade Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísal odporca, ktorý bol účastníkom pôvodného zmluvného vzťahu, na ktorý dohoda odkazuje. Mal preto vedomosť o svojom dlhu, mal možnosť oboznámiť sa so zmluvnými podmienkami. V čase podpisu predmetnej dohody, nebola pohľadávka navrhovateľa premlčaná. Dojednanie splátkového kalendára malo odporcovi umožniť, splácať dlžnú sumu v splátkach oproti povinnosti, zaplatiť ju jednorazovo. Uznanie dlhu malo za následok, že ex lege sa právo navrhovateľa premlčuje za desať rokov odo dňa uznania dlhu, teda od 11.6.2010. Na základe uvedených skutočností, súd ustálil, že predmetná dohoda a uznanie záväzku, je platným právnym úkonom, na základe ktorého, nie je možné uznať námietku premlčania. Po posúdení zmluvy o úvere zo dňa 21.5.2008, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, bolo zistené, že sa tam nenachádza ročná úroková sadzba, hoci od 1.1.2008 je povinne zverejňovaná. Zmluva tiež neobsahuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Predmetná zmluva sa preto považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Od odporcu je teda možné žiadať len zaplatenie dlžnej istiny, čo je v posudzovanej veci 3.319,39 eur (100 000,- Sk, t.j. výška úveru) - 339,06 eur (splátky zaplatené odporcom podľa splátkového kalendára), čo predstavuje sumu 2.980,33 eur. Odporca je s plnením svojho záväzku v omeškaní, preto súd priznal navrhovateľovi i úroky z omeškania, uplatnené v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to vo výške 9 % ročne zo sumy 2.980,33 eur od 25.11.2009 až do zaplatenia. Na základe vyššie uvedených skutočností, súd uložil odporcovi povinnosť, zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.980,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.980,33 eur od 25.11.2009 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O náhrade trov konania, súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Prihliadol

pri tom na pomer úspechu navrhovateľa (pôvodne uplatňujúceho sumu 5.119,18 eur s príslušenstvom) a odporcu (ktorému bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 2.980,33 eur). Pomer úspechu, tak predstavuje 58,22 % : 41,78 %, v prospech navrhovateľa.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a to tak, že návrh zamietne a zaviazne navrhovateľa na náhradu trov konania. Súčasne uplatnil trovy odvolacieho konania, v sume 119,02 eur. Rozhodnutie súdu prvého stupňa napadol z dôvodu, že toto je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ďalej že na základe vykonaných dôkazov, dospel okresný súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. a že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav, čím uplatnil dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Poukázal na to, že prvostupňový súd vo veci náležite nezohľadnil, resp. prehliadol právnu skutočnosť, že v rámci posudzovaného právneho vzťahu, vystupuje navrhovateľ, nie iba jeho právny predchodca, v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bezpochyby v rámci predmetu svojho podnikania uzatvára navrhovateľ, v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom, v postavení spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov, súd musí podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú navrhovateľ uzatvára kontrole, v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p., pri náležitej aplikácii relevantných spotrebiteľských predpisov. Poukázal na to, že navrhovateľom predložená dohoda, je formulár, ktorý vopred pripravil dodávateľ pre spotrebiteľa a spotrebiteľ nemal žiadnym spôsobom možnosť, ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda, predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky, sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami a ako neprijateľné, sú teda obe zmluvné podmienky absolútne neplatné. Ďalej poukázal na to, že uzatvorenie dohody, je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 ZOS, pretože pri uzatváraní dohody, neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lešť, v snahe dosiahnuť predĺženie premlčacej lehoty. Predĺženie premlčacej lehoty, tak umožňuje navrhovateľovi účelové kapitalizovanie pohľadávky, nárastom príslušenstva v dôsledku plynutia času a spôsobuje, že drvivá väčšina priemerných spotrebiteľov, už v čase uplatnenia pohľadávky na súde, nedisponuje prvotnými dokumentami o uplatnenej pohľadávke. Uviedol, že navrhovateľ vo formulárových dohodách, necháva dlžným spotrebiteľom uznávať pohľadávky v rozsahu takej sumy, na ktorú nemá v celom rozsahu platný právny titul, t.j. suma istiny je vyššia, ako skutočná pohľadávka podložená platným právnym titulom. Týmto chce navrhovateľ navodiť dojem perfektnosti pôvodných zmlúv a získať titul na vymáhanie súm, na ktoré nemá právny nárok. Ďalej poukázal na to, že návrh na uzatváranie takejto dohody, nikdy nevychádza od spotrebiteľa napriek tomu, že navrhovateľ sa snaží tvrdiť opak. Pod zámenkou uzavretia splátkového kalendára, sa predkladá spotrebiteľom dohoda o uznaní a splácanie dlhu, ktorej významu a zamýšľaným právnym dôsledkom, oslovené osoby nerozumejú. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania, dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť, zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania, resp. aby sa získala čo najlepšia východisková pozícia pre súdne konanie. Priemerný spotrebiteľ, je nielen právne neznaľý a neinformovaný, ale súčasne mimoriadne manipulovateľný v situácii, pokiaľ sa dostane pod psychický tlak a sú u neho vyvolané emócie strachu a obáv, čo školená osoba pracujúca pre inkasnú spoločnosť, dokáže vhodne využiť. Uviedol, že zo skúsenosti vie, že na formulárových dohodách predkladaných súdu, sa pri mene uznávajúcej osoby objavili podpisy, ktoré boli zjavne odlišné oproti podpisu, uvedenému na prvotnej zmluve medzi dodávateľom a spotrebiteľom a často žalovaní spotrebiteľia vo viacerých prípadoch, rovnako ako aj v preskúmvanej veci, popierali autentickosť svojho podpisu a uvádzali, že na formulárovej dohode, ich podpis nie je. Je na zváženie, či takémuto konaniu navrhovateľa, je možné poskytnúť súdnu ochranu. Vzhľadom k predformulovanému obsahu dohody, možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka, zodpovedá jej obsahu. Konanie navrhovateľa, považuje za nekalú obchodnú praktiku. Keď spotrebiteľ chcel napr. len splátky, musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Ako právny úkon pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva, túto považoval za neplatnú. Navrhovateľ pri uzatváraní formulárovej dohody, ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva a pokúša sa za každú cenu, dať svojmu protiprávnemu konaniu plášť, vo forme uznania práva, resp. uznania dlhu, pričom je to iba snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto pláštikom, sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. Uviedol, že v

konaní výslovne vylúčil, že by formulárovú dohodu podpísal a uviedol, že podpis na dohode, nie je jeho podpisom. Pokiaľ mal prvostupňový súd pochybnosť o jeho tvrdení, bolo namieste skúmať napr. aj výsluchom osoby Vladimíra Demka, ktorý mal za navrhovateľa dohodu podpisovať, skutočný skutkový stav. Poukázal na to, že vzniesol v konaní účinne námietku premlčania. S poukazom na absolútnu neplatnosť dohody, je na mieste návrh navrhovateľa zamietnuť.

V doplnení svojho odvolania poukázal na to, že teória absolútneho obchodu pri posudzovaní úverových vzťahov, musí ustúpiť špeciálnej záväznej spotrebiteľskej právnej úprave, ktorá má svoj základ v Smernici rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Dogmatickú teóriu absolútneho obchodu, považuje v kontexte kogentnej a špeciálnej spotrebiteľskej úpravy, za dnešného stavu spoločenského vývoja, za prekonanú.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, navrhol odvolaciemu súdu podané odvolanie, v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietnuť. Uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 226,49 eur. Zastával názor, že vedľajší účastník, nie je oprávnený na podanie odvolania. V predmetnej veci, vydal súd dňa 25.04.2013 rozsudok, voči ktorému odporca odvolanie nepodal. Vedľajší účastník má podľa jeho názoru, vychádzajúc z ust. § 201 ods. 1 O.s.p., právo podať odvolanie len vtedy, keď z hmotnoprávneho predpisu, vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Lehota na odvolanie, je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže ho podať proti vôli účastníka. Zastával názor, že vedľajší účastník, nemôže sám ani vzniesť námietku premlčania. Podľa jeho názoru, túto môže účinne vzniesť len dlžník. Túto podľa jeho názoru, uplatnila neoprávnená osoba. K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu uviedol, že táto spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, pre platnosť takejto dohody. Vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Poukázal na čl. 3 dohody, z ktorej je jednoznačné, že osoby uvedené v bode 1.2 , alebo 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následku. Dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ale ide o zmenu v obsahu záväzku, dohodou zmluvných strán. Navrhovateľ ako postupník, tu nemá postavenie dodávateľa. Na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. K trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že o týchto nemožno hovoriť, ako o trovách účelne vynaložených na uplatnenie, alebo bránenie práva. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu, náhrady trov právneho zastúpenia.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné s poukazom na dôvodnosť odvolania odporcu zrušiť a to za použitia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.. O odvolaní odporcu, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Navrhovateľ odvodzuje v konaní svoj nárok, od zmluvy o úvere uzatvorenej právnym predchodcom navrhovateľa GE Money, a.s. s odporcom zo dňa 21.05.2008, predmetom ktorej, bolo poskytnutie úveru odporcovi, v celkovej výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur) a následne z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 11.06.2010, ktorú podľa jeho tvrdenia, mal odporca podpísať. Odporca namieta, že dohoda o uznaní dlhu a splátkovom kalendári je neurčitá, v rozpore s dobrými mravmi, absentuje v nej prejav jeho slobodnej vôle a navyše tvrdí, že takúto dohodu nepodpísal.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom , alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrými mravom.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový, alebo pre omyl právny, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu, zakladá len vyvrátenú domnienku. Dlžník sa tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Predovšetkým odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcom, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Vzhľadom k vyššie uvedenému, bolo preto povinnosťou prvostupňového súdu skúmať, či pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní, nedošlo k nekalej obchodnej praktike. Napriek tomu, že v priebehu prvostupňového konania odporca, ako aj vedľajší účastník na strane odporcu, opakovane poukazovali o.i. aj na neurčitosť právneho úkonu uznania záväzku, z hľadiska ust. § 37 ods. 1 OZ, okresný súd sa s touto otázkou nezaoberal vôbec. Uznanie záväzku, pritom vyžaduje jasnú identifikáciu uznávaného záväzku v jeho výške a v právnom dôvode. V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že zmluva o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, odkazuje na zmluvu o úvere, uzatvorenú dňa 22.05.2008 s právnym predchodcom navrhovateľa, pričom zo samotnej zmluvy o úvere vyplýva, že táto bola uzatvorená dňa 21.08.2008, teda ide o zrejmy rozpor. Neurčitosť uznania záväzku, spôsobuje aj nejednoznačný odkaz na bližšie nešpecifikovanú istinu vo výške 3.225,81 eur, pričom nie je zrejme, o ktoré splátky odporcu ide, resp. aké iné sankčné plnenia, sú do tejto istiny zahrnuté. To, čo je vlastne predmetom uznania záväzku spochybňuje a robí neurčitým, aj odkaz na nešpecifikované príslušenstvo záväzku a zjavne bez právneho dôvodu, uznávané náklady na bližšie nešpecifikované inkasné konanie. Otázka posúdenia platnosti tohto právneho úkonu z hľadiska § 37 ods. 1 OZ, a záver, či na jeho základe, skutočne došlo k uznaniu dlhu čo do právneho dôvodu a výšky, je pritom v preskúmvanej veci rozhodujúca, s poukazom na vznesenú námietku premlčania, zo strany odporcu a vedľajšieho účastníka v konaní. Bez povšimnutia nemožno ponechať ani skutočnosť, že predmetná dohoda, je formulárom vopred pripraveným navrhovateľom, ako dodávateľom, ktorý obsah odporca ako spotrebiteľ, bezpochyby ovplyvniť nemohol. Vzhľadom na okolnosti, za akých sú takéto dohody uzatvorené je otázkou, či v prípade, ak by skutočne odporcom bola podpísaná (odporca túto skutočnosť spochybňuje) je táto vôbec prejavom slobodnej vôle odporcu z hľadiska toho, či tento vôbec mal vedomosť o tom a bol uzrozumený s tým, čo uznanie záväzku a s tým spojené predĺženie premlčacej doby znamená, v podobe ďalších právnych následkov. Okolnosťou, či táto dohoda neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či pri jej uzatváraní zo strany navrhovateľa, nedošlo k nekalej obchodnej praktike, sa okresný súd v rozhodnutí napriek tomu, že tak odporca, ako aj vedľajší účastník na strane odporcu, na toto poukazovali, nevysporiadal vôbec. Pokiaľ za týchto okolností, súd prvého stupňa napriek tomu, že sa dôsledne nevysporiadal s predmetnou dohodou z hľadiska vyššie uvedených skutočností a akceptoval predĺženie premlčacej lehoty, dôvodné je odvolanie odporcu, že vec nesprávne právne posúdil. V odôvodnení ďalej okresný súd konštatuje, že dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísal odporca, mal teda vedomosť o svojom dlhu, mal možnosť oboznámiť sa so zmluvnými podmienkami. Tento jeho záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Odporca v priebehu konania jednoznačne spochybňoval podpis na predmetnej dohode. Pravdou je, že znalecké dokazovanie za účelom určenia pravosti svojho podpisu na tejto dohode nenavrhol. Vychádzajúc z ust. § 120 ods. 1 O.s.p. sú síce účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná, na druhej strane, však súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Keďže odporca v konaní spochybnil pravosť podpisu na predmetnej dohode, nie je možné bez ďalšieho náležitého dokazovania ustáliť, že predmetnú dohodu skutočne aj odporca podpísal. Pokiaľ prvostupňový súd mal za to, že dohoda nevykazuje iné nedostatky, spôsobujúce jej absolútnu neplatnosť, mal za účelom zistenia skutkového stavu, vypočítať minimálne osobu, ktorá v mene navrhovateľa, predmetnú dohodu s odporcom mala uzatvárať, prípadne nariadiť aj znalecké dokazovanie, za účelom overenia pravosti podpisu odporcu, na predmetnej dohode. Na základe existujúcich skutkových okolností, však nebolo možné ustáliť, že podpis odporcu na predmetnej dohode je pravý, teda že odporca, skutočne aj predmetnú dohodu podpísal.

Súčasne považuje za potrebné k skutočnostiam uvedeným navrhovateľom, v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu odporcu, odvolací súd uviesť, že odvolanie bolo podané odporcom a nie vedľajším účastníkom na strane odporcu, ako sa nesprávne navrhovateľ v písomnom vyjadrení domnieva.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, v dôsledku dôvodnosti odvolania odporcu, odvolací súd napadnutý rozsudok, za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou okresného súdu po vrátení veci, bude opätovne posúdiť predmetnú dohodu z hľadiska vyššie uvedených aspektov a vzhľadom na následne vyvodený záver, v prípade potreby, s poukazom na spochybnenie podpisu odporcom na predmetnej dohode, doplniť dokazovanie výsluchom Vladimíra Demku, ktorý za navrhovateľa predmetnú dohodu uzatváral, prípadne vykonať ich dôkaz, ktorý sa bude javiť ako potrebný, ak ho účastníci navrhnú. Takto vykonané dokazovanie, je potrebné vyhodnotiť z hľadiska ust. § 132 O.s.p., tiež vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami odporcu a vo veci následne rozhodnúť.

Súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci, rozhodne aj o náhrade trov prvostupňového, aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.